

FROM ARMY TO TIKVAH

By: Ohad Zilberfarb

לפני חצי שנה, כשנפגשתי עם אביבה בירושלים ונאמר לי שאני אהיה מדריך בעדת תקווה- עדה של בנים ובנות עם צרכים מיוחדים, הרגשתי רגשות מעורבים.

מצד אחד ידעתי שאתחיל חוויה גדולה, משמעותית, חדשה בשבילי ושמחתי. אבל מצד שני, חשבתי שלא אצליח "להביא את עצמי לידי ביטוי", שלא אצליח לספר את "הסיפור הישראלי שלי". היה לי כל כך הרבה להגיד על המדינה.

על דתיים וחילונים, על ערבים ויהודים, על החיים, על האווירה. בידוק סיימתי צבא ורציתי נורא לספר ולשתף.

האמת היא שעד כה לא דיברתי עם החניכים שלי על הצבא או על אף אחד מהדברים האלה. אבל זה בכלל לא משנה, כי עצם העובדה שאחד מבין שלושת המדריכים שיש להם הקיץ הוא ישראלי, שיש לו מבטא, שהוא מדבר עברית, שהוא מחלק בימי שישי פלאפל יחד עם כל המשלחת, שהוא גר ליד ירושלים עושה את שלה. אני מבין היום שאם הצלחתי ליצור חיבור עם החניכים ולגרום להם לאהוב אותי גרמתי להם לאהוב את ישראל.

AVODAH UPDATES

By: Jason Graf, Rosh Avodah

“Would you like any coffee?” This is the first question a participant of the Avodah program asks when counselors walk into the staff lounge. The counselor’s face brightens; they are so incredibly thankful that the famed *Keepin’ It Kosh Café* is open. Next, the participant asks if they want it to be an ice coffee. Meanwhile, the avodah employee begins to prepare the coffee for the customer. First by brewing the coffee in a Keurig and then carefully pouring it over ice and adding milk. After the first customer arrives it ignites a chain reaction. An announcement is made over the staff walkie-talkie system and soon much of the staff body is enjoying coffee.

Our tradition teaches: “It is not your responsibility to finish the work, but you are not free to desist from it either.” This is our understanding as we help our campers transition into their working lives. They must not feel all the burden on their shoulders, but should find significant work as an expression of helping others and making the world a better place.